

LÖA - Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 2004

Anna och Kenth Olofsson har drivit Ljungbergs Livs och kafé i snart två år nu.

Två år av förhoppning, framtidstro och verklighet

Vi hade en enorm tro på det här själva. Vi ville flytta från Västerås och låta barnen växa upp på landet. Vi kände till Löa, eftersom vi har släktingar här, och visste att Löa är en fantastisk by. Och allt lät ju så positivt då för två år sedan. Löaborna som samlades till ett möte i bygdegården tycktes alla entusiastiska. Länsstyrelsen trodde på oss. Almi trodde på oss och banken trodde på vår affär just för att den skulle ligga i Löa.

Anna och Kenth Olofsson säger inte att de ångrar att de tog över affären i Löa. Men nu efter två år måste de ändå konstatera, att allt blev inte riktigt så bra som de hade hoppats. Det är helt enkelt inte tillräckligt många som handlar i affären. Omsättningen sjunker, det blir allt svårare att få ekonomin att gå ihop.

– Det är klart att vi visste att det är en risk att driva lanthandel, säger Anna och ser lite trött ut. Men det kändes som en så god chans det här. Särskilt då som det inte bara var vi som trodde på att det skulle gå. Sparbanken i Kopparberg var förstuds misstänksam och ville inte låna ut några pengar, men

Nordea i Lindsberg tvekade inte, eftersom det var Löa det handlade om.

– Vi kunde ju inte så mycket om en livsmedelsaffär, vi hade drivit kafé men inte affär förut, säger Kentha. Därför var tanken redan från början att vi skulle bygga till ett kafé, för att göra det vi var bäst på och få ett ben till att stå på. Vi såg framför oss hur affären och kaféet skulle dra folk till varandra så att säga och bli den naturliga mötesplatsen i byn.

– Att ge service åt andra, möta människor, sprida matglädje. Det var så vi tänkte, det var det vi ville, säger Anna.

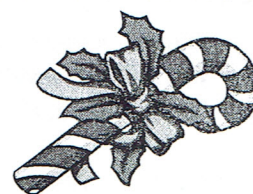
(Forts. på sidan 3)

Julmarknad

söndag 5 december kl 14-17

Den 2:dra advent ordnar Löabygdens Hembygdsförening Julmarknad i Löa Bygdegård. Med fotoutställning, försäljning av hantverk och hemslöjd, bröd och karameller med mera, lotterier och kaffeservering. Precis som vanligt

Den som vill vara med och sälja egna alster är hjärtligt välkommen. Kontakta Maria Gotthard-Herren, 0580-300 59, för att boka plats. Mycket välkomna är även dem som vill skänka saker för försäljning eller till lotterierna. Maria tar emot även sådant.

**Var med
i enkäten!**

**Snälla, alla! Svara
på frågorna på for-
muläret som följer
med detta Löa-Blad.
Riv loss bladet och
skicka eller lämna
in det senast
15 november.**

LÖA-Bladet - Affärsspecial

Det här numret av LÖA-Bladet handlar om lanthandel i allmänhet och om Ljungbergs i LÖa i synnerhet. Det finns naturligtvis en speciell anledning till det.

Ägarna till Ljungbergs, Anna och Kenth Olofsson, kallade till ett möte i kaféet måndagen den 20 september. Ett möte om affärens och LÖas framtid. Många kom till det mötet. Det blev totalt fullsatt i kaféet. Några fick stå i dörren för att alls kunna ta del av vad som sas där inne. Ämnet intresserar och engagerar, en affär i byn är viktig för LÖaborna. I alla fall om man ska döma av detta välbesökta möte. Då vill alla att det ska finnas en affär i byn.

Men en viljeyttring på ett möte och verkligheten är inte riktigt samma sak. Det vet Anna och Ketha. Under sina snart två år som lanthandlare i LÖa har det sett omsättningen stadigt minska i affären. Det mysiga kaféet anammades snabbt som trevlig mötesplats av både bybor och utsocknes och där går omsättningen i stället uppåt. Men det är inte tillräckligt för att väga upp det faktum att försäljningen i affären går ner.

MED VILJA OCH ENGAGEMANG kan man nå långt. Det vet vi inte minst i LÖa. Här finns vanan att fixa det man vill ha i gemenskap och frivilligt samarbete. Det gäller allt från skola och bastu till bro och brygga.

Men det finns en gräns. Handel och andra företag går inte att driva med frivillig arbetskraft. Det finns en ekonomisk smärtgräns för varje företagare. Anna och Ketha kallade till mötet i september, för att få LÖabornas hjälp med att finna möjligheter att hålla sig över den gränsen.

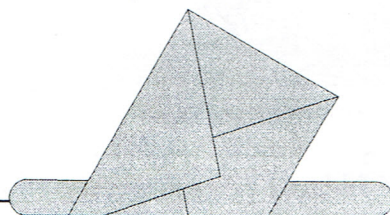
Är en livsmedelsaffär med fullt sortiment viktig för LÖaborna? Varför handlar i så fall inte fler i butiken? Kan affären förändras på något sätt för att få fler kunder/bättre ekonomi? Vad kan bli bättre? Vad kan Kenth och Anna göra? Vad kan LÖaborna göra, för att öka försäljningen?

MASSOR AV FRÅGOR VENTILERADES den där kvällen. Många förslag kom upp, många tankar väcktes. Stor enighet rådde om att de närvarande på mötet inte ensamma kunde svara på de viktigaste frågorna. De måste alla som handlar – eller inte handlar – i affären få chans att göra. Därför tillsattes en kommitté med uppgift att formulera frågor till den enkät, som nu skickas ut till alla hushåll i LÖa, Rällså och Vasselhyttan.

Ulf Lager, Ingrid Wieselgren, William Long, Stina Gottliebsson, Madde Elenius, Lars Cederin och Mikael Norwald

ingår i kommittén, som också kommer att sammanställa svaren och därmed förhoppningsvis hjälpa Kenth och Anna att hitta nya vägar att nå fler kunder. För att enkäten ska kunna leda till någonting är det naturligtvis mycket viktigt att så många som möjligt svarar. Det är dina synpunkter vi vill ha in, oberoende av om du brukar handla lite eller mycket eller inte alls hos Ljungbergs. Är du fullständigt ointresserad av en affär i LÖa är också det ett svar som kan vara av vikt. Riv loss formuläret, som är fästast sist i detta LÖa-Blad, fyll i dina svar, vik ihop papperet och stoppa i bifogade kuvert. Lämna kuvertet i lådan vid Ljungbergs eller vid Vasselhyttans bygdegård. Eller, vänligen, sätt på ett frimärke och skicka per post.

ENKÄTEN FÖLJER MED detta LÖa-Blad, som ges ut av Hembygdsföreningen med ekonomiskt bistånd av LÖa Sportklubb och Ramsbergs församling. En affär i byn är synnerligen viktig hembygdsfråga menar Hembygdsföreningen, ett självklart engagemang för en hembygdsförening. LSK och församlingen ser det på samma sätt angeläget att stötta den bygd där de har sina verksamheter.

En låda för dina tankar och synpunkter

Enkätkommittén har också satt upp en brevlåda vid affärens anslags-tavla. Där kan du lämna enkätsvaren, eller andra tankar, synpunkter och förslag angående affärens framtid.

LÖA-BLADET

En tidning för LÖa med omnejd.

Utgiven av LÖabygdens Hembygdsförening med bidrag från LÖa Sportklubb och Ramsbergs församling

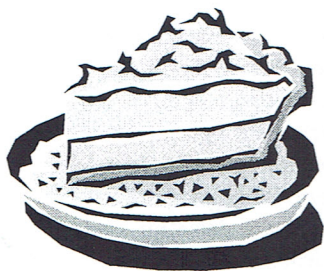
Tillfällig redaktion: Enkätkommittén i samarbete med Hembygdsföreningens styrelse.

Forts. från sidan 1. Framtidstro och verklighet

Kaféet går bra

Och visst har väl Ljungbergs kafé blivit en mysig mötesplats, för både bybor, omkringboenden och vägfarande. Här kan man äta sopplunch, hålla möten eller bara sitta en stund över fikakoppen och en supergod tårtbit. Anna och Kenth fixar också italienska bufféer, sammanträdesbröd, smörgåstårter med mera på beställning. Kaféet bär sina egna kostnader och visar en uppåtgående trend. Men det är inte tillräckligt för att kompensera affärens omsättningsminskning.

– Jag vet inte riktigt vad det beror på, säger Kentha, men jag vet att vi inte kan fortsätta så här. Någoting måste förändras. Vår förhoppning är förstås att den förändringen ska bestå i en ökad omsättning och att vi kan fortsätta att driva en lanthandel i Löa. Annars måste vi försöka anpassa servicen och utbudet på något sätt.

Livskvalitet

Att ICA tog sin hand ifrån affären när Anna och Kentha tog över har förstås spelat sin roll, för att omsättningen minskat från 4,2 miljoner kronor till 3,9 miljoner under de två åren. ICA-kortet och ICAs alla erbjudanden och Just Nu-priser lockar helt visst kunder. Axfood, som är den dagligvarukedja som står bakom Handlarn har inget eget kort, som kan jämföras med ICAs, men Visa, Mastercard och andra vanliga bankkort går förstås att handla på även hos Ljungbergs i Löa.

– Ibland undrar jag om vi pratade för mycket om att Handlarn skulle bli dyrare än den ICA-an slutna Löa Affär'n vid det där första mötet med bybor i bygdegården, säger Kentha. Det fastnade på något sätt och sedan började kunderna jämföra priserna mellan Löa och Kopparberg eller Linde mycket mer än de gjort förr när det blev nytt här.

– Vi är dyrare, vi kan inte hålla samma priser som de stora varuhallarna. I snitt ligger vi 10 procent över, lite mer på några varor, mindre på andra. Men vår förhoppning är ju att de boende ska se andra värden

än de strikt ekonomiska i att ha en affär i byn. Det sägs ju ofta att en by dör om den sista affär där dör. Då borde man väl kunna säga att en levande butik är en del av livskvaliteten.

– Det är klart att inte alla i Löa alltid kan handla hos oss, fortsätter Kentha, det är inte vad jag förväntar mig. Men om vi kunde räkna 50 procent av de boende i Löa, Rällså, Vasselhyttan som trogna kunder vore det bra. Nu är det nog inte mer än 40 procent.

Väntar på enkäten

Nu är ju omsättningen inte den enda faktorn för en god lönsamhet. Det gäller förstås att hålla koll på kostnaderna också.

– Vi satsade friskt med mycket personal från början, säger Anna. Det är klart att det var en stor kostnad, men det var också ett medvetet val, eftersom vi inte hade så mycket erfarenhet själva. Vi ville ha de som arbetat i affären kvar, för att vi skulle kunna lära av dem. Dessutom har vi ju små barn själva och ville inte att Maja och Karin skulle ha för långa dagisdagar.

Som det ser ut just nu tänker sig Anna och Kentha att klara ruljansen helt själva efter nyår. Men det beror förstås lite grand på hur det går framöver och om man kan skönja någon försäljningsökning. Dessutom lär det behövas någon ersättare från april i alla fall, eftersom Anna väntar barn igen.

– Vid det mötet vi hade om affärens framtid i mitten av september beslutades att en enkät ska skickas ut till alla hushåll, för att vi ska få ett bättre grepp om vad kunderna vill ha och vad vi ska kunna göra, för att locka fler att handla här. Just nu ligger vi lite lågt i väntan på vad den enkäten kan ge. Vi kan inte lova att uppfylla alla idéer och önskemål som kan komma fram i den, men vi vill förstås i görligaste mån anpassa oss efter vad kunderna vill ha, säger Kentha.

Köttkräver tid

Om en manuell köttdisk med rikhaltigt utbud står på kundernas önskelista torde den önskan inte gå i uppfyllelse.

– Det är närmast ogörligt, säger Kentha. Dels säljs det ju inte så mycket färskt kött i en by som Löa där så många har frysen full med älg och rådjur. Dels är hanteringen av färskt kött så tidskrävande numera att bara det nästan kräver en heltidstjänst. Det är så mycket restriktioner nu efter galna kosjukan. Hygien och temperatur i förvaringsutrymmena är förstås alltid viktigt, men dessutom måste man föra särskilda journaler över allt kött vi säljer. Allt ska dokumenteras

och kunna härledas efteråt, om någon smitta skulle uppstå någonstans. Det är därför som vi har valt bort det manuella köttet och satsat på färdigförpackat i stället. Fast någon gång kanske vi kan göra en drajv på billiga fläskkotletter eller karré till grillen eller liknande.

– Egentligen kan vi ha ett större utbud med färdigförpackat, säger Anna, för då kan vi beställa några lammkotletter eller lammfärs eller annat sådant som det annars inte går så mycket av. Fast problemet är förstås att vi ändå inte kan ta in hur lite som helst. Vi måste ta sex eller åtta tråg, fastän vi kanske inte skulle behöva mer än två eller tre.

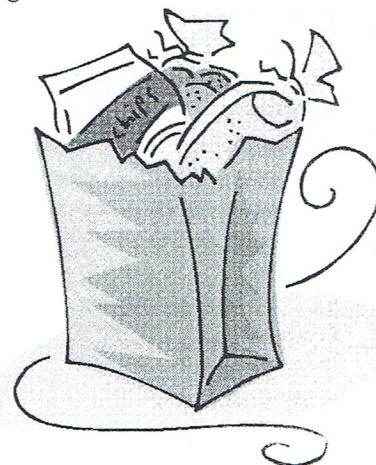
(Här kan noteras att även Kopparhallen har upphört med sin manuella köttdisk numera.)

Frivilligt

Att kvällsöppet kan vara ett annat önskemål är Anna och Kentha medvetna om och har själva funderat över om kunderna skulle kunna lämna in en lista och få en färdigpackad kasse att hämta i kvällningen i stället om det blir snävt att hinna hem från jobbet. För vintersäsongen nu väljer de att hålla affären öppen kl 10-18 och kaféet 11-16.

Vid mötet i september framfördes en idé om att de som vill ha affären kvar och vill kunna handla i byn även fortsättningsvis, ska sätta in en månatlig summa i förväg på ett konto, för att sedan ha att handla av. Därmed skulle affären kunna få en garanterad omsättning varje månad. Kenth ställer sig dock själv tveksam till den idén.

– Nej, man kan ju inte binda upp folk på det sättet. Jag vill gärna att kunderna kommer till Ljungbergs för att handla. Men det ska självfallet vara helt frivilligt. Förhoppningen är att folk ska handla här, för att vi har de varor och den service de vill ha. Och kanske för att de tycker att en affär i Löa är viktig.

Livsmedelsaffären kommer alltid överst på önskelistan

Livsmedelsbutikerna är viktigast. Det framgår bland annat av den slutrapport som Glesbygdverket lämnade till regeringen i våras. När människor själva får välja vad av samhällets servicefunktioner som är viktigast att ha i närheten, hamnar livsmedelsbutiken överst på listan. Systembolaget eller ett ombud därför kommer sist.

ENGODSERVICE NIVÅ i alla delar av landet. Det är målet för den svenska regionala utvecklingspolitiken. Glesbygdverket har haft regeringens uppdrag att lämna förslag på hur det målet ska uppnås. Som ett led i det arbetet genomfördes en enkätundersökning om hur medborgarna värderar tillgängligheten av olika servicefunktioner.

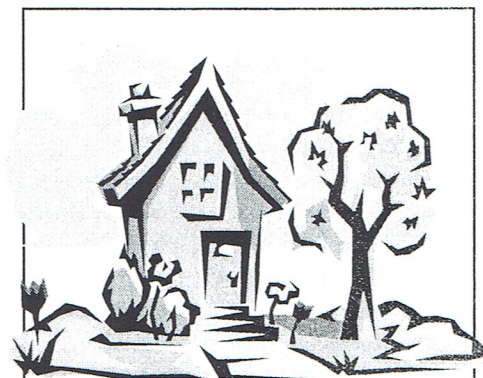
Undersökningen genomfördes över hela landet. Sammanlagt 4000 personer (varav 60 procent svarade) ombads att värdera hur viktigt de ansåg det vara att ha 16 olika servicefunktioner på eller i närheten av sin bostadsort. Svartalternativen var en 5-gradig skala där 1 = inte viktigt alls och 5 = mycket viktigt.

NÄR SAMTLIGA SVAR BEAKTAS kommer livsmedelsbutik högst upp på "viktiglistan" följt av vårdcentral, apotek/apoteksombud och sjukhus. Barnfamiljers prioriteringar kan naturligtvis skilja sig en del från pensionärers och familjer med utflugna barn. Tar man hänsyn endast till barnfamiljernas svar kommer grundskola och bankomat före sjukhus, men toppen på listan är densamma med livsmedelsbutiken överst. I båda fallen hamnar systembolag/ombud längst ner.

NÄGRA FRÅGOR I UNDERSÖKNINGEN vände sig särskilt till dem som flyttat till ett annat bostadsområde under perioden januari 2003 till mars 2004. De har fått svara på vilka servicefunktioner de tagit hänsyn till vid sitt flyttbeslut. Huvudparten av de flyttande säger sig inte ha tagit några sådana hänsyn alls. Skälen till varför man flyttar varierar naturligtvis. Den som beslutar att flytta åter till sin barndoms trakter funderar kanske mindre över vilken service där finns.

Men 30 procent av de som flyttat har ändå listat några alternativ som de anser viktiga och vägt in i sitt flyttbeslut. Också här kommer livsmedelsbutiken högst, 78 procent av dem som svarat har den med på sin lista. 44 procent har tagit hänsyn till om bank/kassaservice finns i närheten. Postservice för brev och paket har 43 procent ansett som viktigt och vårdcentral 41 procent.

När barnomsorg och skola är aktuellt för de svarande hamnar dessa funktioner högre i listan. Men livsmedelsaffären blir ändå klart kvar på första platsen. Möjlighet till komvuxutbildning och närhet till ett ombud för Svenska spel har endast 5 respektive 3 procent av de flyttande tagit hänsyn till.

Huspriserna håller ändå

Om affären försvinner går fastighetspriserna ner. Det är ett påstående som kan låta ganska troligt. Men helt säkert att det är så är det ändå inte.

LÖA-Bladet har talat med Lars Westlund, fastighetschef i Ljusnarsbergs kommun och tidigare egen företagare i mäklarbranschen och med Berit Eriksson på Svensk Fastighetsförmedling i Lindesberg. Båda ger tämligen likartade svar. En livsmedelsaffär kan anges som en plusfaktor, men att affären försvinner har ingen direkt inverkan på fastighetspriserna.

– I LÖA tycks ni ju vara som en enda stor familj allihopa, säger Lars Westlund, nog vore det väldigt synd om affären skulle försvinna, men jag tror inte att fastighetspriserna skulle sjunka bara därför. Möjligen på längre sikt, men inte omedelbart.

– LÖA är ju speciellt, påpekar också Berit Eriksson, det finns så mycket annat än affären som gör att folk gärna bor där. Att sätta någon direkt prislapp på vad affären betyder för fastighetspriserna går bara inte.

**Bofast
handlar
trofast**

Hur viktigt är det för dig att följande serviceställen finns på eller intill din bostadsort?
Svarande för vilka barnomsorg och skola är aktuellt.

Servicefunktion	Medelbetyg på en 5-gradig skala
Livsmedelsbutik	4,6
Vårdcentral	4,5
Apotek/apoteksombud	4,4
Grundskola to m åk 6	4,3
Bankomat	4,3
Sjukhus (medicinklinik, kirurg, akut)	4,3
Serviceställen för postärenden (brev, paket)	4,2
Barnomsorg (daghem, dagmamma, förskola)	4,2
Grundskola, åk 7-9	4,1
Polisstation	4,0
Bank- eller kassaservicekontor	4,0
Bensinstation	3,8
Gymnasieskola	3,7
Systembolag/ombud	3,1

Ett nytt steg för Micke

Mikael Norwald har blivit konsumföreståndare. Efter tolv år som ICA-ansluten lanthandlare i Löa och två års projektarbete för främjande av de små landsbygdsbutikerna, har han tagit ett nytt steg i livet. Från den 1 oktober är han ny chef för Coop i Kopparberg.

Micke erkänner att han själv var lite förvånad till en början. Men det gick snart över. ICA-anknytningen hade ju upphört. Projektarbetet för landsbygdsbutikerna drevs främst av kommuner och länsstyrelsen med EU-bidrag, även om såväl ICA, Coop, Axfood och en del andra organisationer fanns med i bakgrunden.

– Jag visste ju att projektet skulle ta slut efter en tid och hade tentaklarna ute efter något att göra efter projektiden. Nu dök det här upp lite snabbare än jag tänkt mig, men det är en chans som jag inte vill missa, så därför har jag hoppat av projektet ett halvår i förväg.

Till skillnad från en ICA-handlare äger en föreståndare från Coop inte sin butik. Micke är nu anställd med i princip 40-timmars arbetsvecka och lagstadgad semester. Fast han känner sig själv och anar att det blir mer tid än så, särskilt till en början. Som föreståndare har han ändå rätt att forma affären rätt mycket som han själv vill och självfallet har han en hel del tankar och idéer och funderingar på vad man kan göra i en sådan här större butik.

– Fast jag tänker inte ställa till med revolution på en gång, säger Micke, jag måste ”bo in mig” först och lära känna personalen och kunderna och småningom göra förändringar i samråd med dem.

Tufft jobb

Att Mikael Norwalds hjärta fortfarande klappar för lanthandeln ska ingen behöva tvivla på. Han om någon vet vad en livsmedelsaffär betyder för byn. Under projektarbetet för främjandet av landsbygdshandeln har han ändå tvingats se fem småbutiker lägga ner och många har också bytt ägare. Det är ett tufft jobb att vara lanthandlare, det vet Micke. Därför har han också förvarnat sin nye arbetsgivare om att en stor del av familjens dagligvaror även fortsättningsvis kommer att inhandlas hos Ljungbergs i Löa.

Kunderna bestämmer

– Det är kunderna som bestämmer om en butik ska finnas kvar eller inte, påpekar Micke, men handlarn måste förstås också se till att göra affären sådan att kunderna vill komma dit. När de stora kedjorna säger att de främjar lanthandeln är det en sanning med modifikation. Med de datasystem, bas-sortiment och annat som ICA kräver även av de minsta medlemmarna innebär det i praktiken att butiken ska ha en omsättning på 15-20 miljoner kronor. Men det behövs inte, menar Micke, för att byn och handlarn ska kunna leva. Det räcker med att de närboende är köptrogna.

Hur många sorter väljer du?

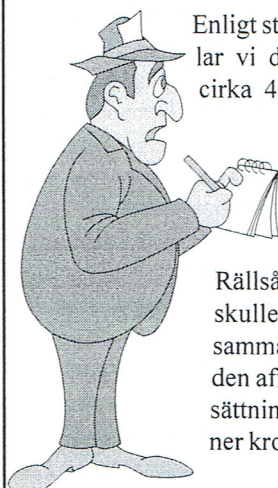
Brett utbud, variationsrikedom och valfrihet. Det är, åtminstone i teorin, positivt. När det kommer till kritan är det nog ändå få som bryr sig om variationerna. Man köper samma knäckebröd, kaffe och tandkrämssort som man alltid gjort, oberoende av vad som finns att välja av på affärens hyllor.

Alla väljer naturligtvis inte samma sorter, så någon variation är bra. Men ingen affär kan ändå ha allt av allting. Särskilt inte av vällingar, som Olga Pettersson påpekade vid affärsmötet i september. Olga avslutade kvällen med ett bejublad framförande av Sonja Åkessons dikt Vällingar.

Sockervälling och Slätvälling och Grynvälling och Hetvälling och Solskenskavälling och Kletvälling och Sirapsvälling och Sängvälling och Småbarnsvälling och Klängvälling och Vardagsvälling och Såsvälling och Söndagsvälling och Dåsvälling

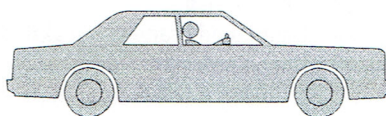
Tristvälling och Tröstvälling och Slaskvälling och Höstvälling och Gnatvälling och Tjatvälling och Klistervälling och Slängvälling och Skvallervälling och Blängvälling och Mjölövälling och Ältvälling och Måndagsvälling och Droppvälling och Tisdagsvälling och Koppvälling och Onsdagsvälling och Torsdagsvälling och Fredagsvälling och Tjockvälling och Tandlösvälling och Pjoskvälling och Tunnvälling och Skumvälling och Ljumvälling och Gumvälling och Kvällvälling och Gnällvälling och Lallvälling och Kallvälling

Räkneexempel

Enligt statistiken handlar vi dagligvaror för cirka 400 kronor per person och vecka. Om grovt räknat 500 personer i Löa,

Rällså, Vasselhyttan skulle handla allt i samma affär, skulle den affären få en omsättning på 10 miljoner kronor per år.

Vad kostar resan?

Om bensinen kostar 10 kronor per liter och din bil drar 0,7 liter per mil kostar bara bensinen för en bilresa Löa-Kopparberg tur och retur 18:20 kr och Löa-Lindesberg t.o.r. 54 kronor.

Räknar man bilkostnaderna till 16 kr per mil, som är den summa man har rätt att dra av för egna bilkostnader i deklarationen, men som av många anses för låg ändå, kostar resan till Kopparberg 41:60 kr och till Lindesberg 83:20 kr

Skollaget vill byta dyr olja mot löaodlad spannmål

Löa Skola kan komma att värmas med havre.

Styrelsen för Löa Skollag har beslutat att byta ut oljebrännarna både i skolan och i daghemsannexet mot brännare som klarar såväl pellets som spannmål. Förhoppningen är att Löas åkrar ska kunna hållas öppna och odlade även framöver och att någon lokal odalman vill satsa sin brukarmöda på att fixa värme till byns skola.

Med ständigt stigande oljepriser har värmekostnaderna länge bekymrat styrelsen för Löa Skollag. Förbrukningen är för närvarande cirka 10 kubik vardera i skolan och annexet (gamla pensionärshemmet). Med ett oljepris på drygt 8 000 kr per kubik betyder det alltså värmekostnader på 160 000 kronor per år.

Planer har funnits på att satsa på bergvärme istället. Men eftersom skolan ligger för nära den kommunala vattentäkten är det inte tillåtet att borra för bergvärme där. Kommunen har haft olika funderingar på att flytta vattentäkten, men för närvarande förefaller en sådan flytt att ligga flera år framåt i tiden.

Att låta sjätteklassarna vara med och klyva ved som förr i tiden har också diskuterats, men ändå inte ansetts som ett realistiskt alternativ numera.

Halverade värmekostnader

Skollagets styrelsen har istället beslutat att byta ut oljebrännarna mot en brännare som kan används för både pellets och spannmål. Det blir allt vanligare att oljebrännare byts mot sådan nu. Till stor belåtenhet från användarna. Firmorna som säljer och installerar har fullt upp att göra. Göran Larsson i styrelsen kommer nu själv att bli återförsäljare och installatör av sådana brännare.

Spannmål ger en större mängd aska än pellets och är enligt de tekniskt sakkunniga "inte komplicerat men lite pyssligare" att elda med. Pannan behöver oftare tillsyn för påfyllning och utaskning. Skollaget satsar därför till en början på pellets. Två ton pellets motsvarar en kubik olja. Priset för pellets är drygt 2000 kronor per ton. Värmekostnaderna för Skollagets byggnader skulle med detta kunna halveras på ett år.

Odlad värme

Kostnaden för en pelletbrännare inklusive påfyllningsficka och inmatningsskruv är cirka 45000 kronor. Eventuellt behövs en särskilt skorstensfläkt också, för att ge god effekt på pannan. Investeringen torde ändå

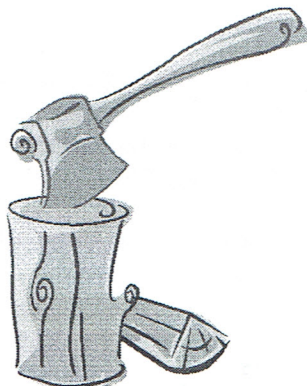
kunna betala sig på drygt ett år. Byte av brännarna kommer att ske så snart som möjligt, för att undvika ytterligare inköp av dyr olja.

I sitt beslut betonade styrelsen vikten av att de nya brännarna också kan användas för spannmål. Även om detta inte kommer att ske till en början finner styrelsen det angeläget att det finns möjligheter för de bönder som så önskar att odla spannmål, som sedan kan komma till användning i byn. Önskemålet är att någon kan ta på sig att såväl odla och leverera torkad spannmål som att sköta pannan med påfyllning och utaskning på entreprenad. Askan kan användas som gödsel på åkrarna.

Nya brandvarnare

Skolan är nu också försedd ned nya brandvarnare. Vid en brandsyn i våras noterades att det befintliga brandlarmet inte var till fylllest. Ett fullständigt larm med rökdetektorer i varje rum skulle kräva en kostnad på 150 000 kronor. Dessbättre visade det sig att brandvarnare som aktiverar varandra i varje rum är ett fullgott och betydligt billigare alternativ.

I samband med brandsynen aktiverades det befintliga larmet utan förvarning. Lärare och elever reagerade precis som de skulle. På 1 minut och 40 sekunder var hela skolan utrymd, vilket blev klart godkänt.

Skolbarnen spelar in skiva

I Löa Skola sjungs det med stor glädje och entusiasm. Det lär kunna höras halvvägs till affären när 3-4:an och 5-6:an gemensamt sångtränar på tisdagseftermiddagarna tillsammans med Karl-Ola Larsson och hans dragspel. Nu har denna sångarglädje också dokumenterats på en CD.

- Det här är så fantastiskt roligt, berättar 3-4:ans lärare Lennart Åberg. Det började med att en dam ringde mig en dag och sa att hon hade hört ryktas att barnen i 3-4:an i Löa Skola sjöng så bra på skolavslutningen och nu ville hon höra om inte vi ville vara med och spela in en CD!

- Riktigt varifrån det där ryktet kom vet jag inte, säger Lennart, men jag tyckte ju också att barnen sjöng bra och det är klart att vi ville bara med och spela in en skiva, särskilt som damen bedyrade att det "kostade gratis".

Damen heter Emma Håkansson och har till sitt företag Småsångarna fått projekt pengar för att främja sångarglädjen. Och nog har hon främjat den på Löa Skola. När 5-6:an fick höra talas om 3-4:ans skivplaner så ville de förstås också vara med. Så nu sjungs det tillsammans på tisdagseftermiddagarna.

- Det är inga märkvärdiga sånger vi sjunger, säger Lennart, fast lite nytt försöker vi öva in också. Några Negro Spirituals och en del där det gäller att stampa och klappa takten, utan att komma bort sig i sången. Alla tycker att det är jätteroligt och sjunger så att taket lyfter sig.

CD:n spelades in 20 oktober, då Lars Johansson kom till Löa Bygdegård från studio i Bångbro med alla nödiga inspelningsattiraljer. Ett foto för omslaget togs redan tidigare i samband med skolfotograferingen och den färdiga skivan ska sedan kunna säljas till vänner och bekanta och kanske också på årets julmarknad.

Lennart Åberg passar också på att berättat vilken fantastisk resurs Karl-Ola Larsson blivit för skolan. Som skolmorfar och skolfarfar är han inte bara med och spelar på tisdagarna. Varje morgon står han på skoltrappan och hälsar var och en välkommen till en ny skoldag. Fast ingen släpps in, utan att först ha svarat på en fråga om multiplikationstabellen eller liknande!

Bra plats för en affär

Platsen där affären i Löa nu ligger är en utmärkt plats för en affär. Det insåg bergsmännen i trakten redan 1871, när Rällså Handelsbolag bildades och ett hus för affärsverksamheten hyrdes av Gustav Andersson, Lerbacken, just här i trevägskorset. Här möttes vägen från hyttan och Östra Löa, Koppbergsvägen, som då kom uppifrån Lerbacken och så vägen från Västra Löa över bron.

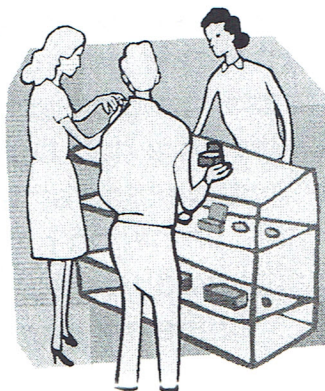
Affärshuset brann ner till grunden 1873. Ett nytt hus byggdes tre år senare av Erik Ersson, Westerby, som då köpt tomten av P G Andersson, Lerbacken. Rällså Handelsbolag hyrde åter in sig och drev handel till 1883, då affären såldes först till A G Andersson, Hyttfallet (Östannor) och senare samma år till Alfred Åberg från Ludvika.

David Fredrik Ljungberg, från Ljungby i Småland, kom som resande knalle till trakten 1890. Han öppnade först affär i Dammen och köpte sedan den i Löa. Sonen Gösta och hans hustru Agda tog över 1924. Gösta dog redan 1930, men Agda drev affären vidare till 31 december 1977.

Efter några tomma år gav affärshuset vid bron handelsutrymme först åt kläder och Löaboden, som drevs av Karin Ardesjö och Barbro Gerdtsson och sedan åt Löa Bro Antik & Kuriosa, med Ann-Marie Lie som ägare.

Mikael Norwald flyttade in med sin ICA-anslutna Löa Affär'n 1995. När så Anna och Kenth Olofsson tog över 2003 återuppstod namnet Ljungbergs igen.

Om detta och mycket mer med minnen och kringhistorier från det gamla handelshuset kan man läsa i det häfte om affären i Löa och dess historia, som Ulf Johansson har ställt samman med text och bild. Häftet kostar 30 kronor och finns till försäljning hos Ljungbergs.

Arkiverad bygdehistoria

Handlingarna i Löa Byarkiv ger ofta ganska knapp och fåordig information, men rymmer inte desto mindre mycket av intressant bygdehistoria. Arkivfogde Ulf Johansson har till exempel plockat fram ägarlängderna från Norrby och Norrsjölund och kan utifrån dessa berätta följande:

Förr i tiden stod husen tätt i Löa. På den tomt i Västra Löa där vi idag hittar Persgårdens och Gunnarssons fanns i början av 1800-talet ett 30-tal hus. På förslag av lantmätaren och grannarna föreslogs Erik Ersson att utflytta, då han inte hade någon jord i övre byn, endast källand och hustomt. Jordägorna fanns vid nuvarande Norrby och Norrsjölund och dit flyttade Erik Ersson och tog sina hus med sig. Utflyttningen ägde rum efter 1842, exakt går ej att fastställa. Husen som flyttades var stugbyggnad, bryggghus, loge, två lador, vedhus, svinhus, stall, fähus, vagnshus, källare och smedja. Kostnad 423 riksdaler 39 skilling 4 rundstycken. Priset för utflyttningen fick de som bodde kvar betala. Erik Erssons söner Per och Johan överar fastigheten, Sänkmossen kallad, 1851, och löser ut syskonen. Bröderna sambrukar fastigheten till 1879, då de delar på den.

Norrby

Ägarlängd

1) Per Ersson f 1811 d 1883 gm. Anna-Christina Persdotter f 1820 ett barn Stina Maja som gifter sig med Nils Persson från Torpa (Karl Ers), 2 söner Anton och Hjalmar.

2) Anton Nilsson övertog gården och gifte sig med Lina Andersson från Skabäcken. Inga barn.

3) Brorsdottern Svea Forsberg övertog fastigheten 1942.

4) Susanne Forsberg är nuvarande ägare. Nuvarande hus byggdes 1906.

Norrsjölund

Ägarlängd.

1) Johan Ersson gm Maria Katrina Gezelius 5 barn.

2) Sonen Per Jansson övertog egendomen 1885. Ogift inga barn död 1912. Syskonen ärvde egendomen vilken utropades på offentlig auktion 1912.

3) Gustav V Andersson från Västra Löa ropade in egendomen för 12.200 kr. Han brukade fastigheten till 1932 Ogift inga barn.

Spelar du i din ensamhet

men vill spela tillsammans med andra?!
Ta då kontakt med Katarina 0580-32021
eller Susanne 0580-30058.

Vi tänker samla en grupp och spela bl.a.
Folkmusik

Visor

Spelmansmusik

och annat ett par gånger i månaden.

Kanske kan vi spela ihop oss
så vi kan vara med på Löa spelmansstämma
redan nästa år?!

Ring så får du mer information!

Ett Löabygdens Hembygdsförenings arrangemang.

Timmerkörning istället för fest Löaminnnen för 50-år sedan

LÖA-BLADET har en god spridning över landet. I såväl norr som söder finns människor som gärna följer vad som sig tilldragit haver i Löa. I Flarken – en, enligt internätet, trevlig by mellan Umeå och Skellefteå – bor till exempel Jörgen Jörgensen, som på 1950-talet arbetade hos Ardesjös i Löa. Han har skickat oss följande minne från en Löafest för 50 år sedan, som han aldrig var på.

I Löa-Bladet läste jag att det var dags för den årliga Löafesten igen. En händelse från denna fest 1954 rann då upp i minnet. Den festen skolkade jag ifrån; jag arbetade hela natten.

Saken var den att jag, som de flesta äldre i Löa vet, då arbetade hos bröderna Erik och Kalle Ardesjö. I deras mång-fassetterade verksamhet ingick även ett mindre sågverk, där jag dock aldrig arbetade själv. Men en av mina uppgifter var att fixa hem timmer till sågen.

Under vintern hade vi kört fram timmer från en rotpost på Ramsbergsskogen och stora timmervältor låg nu där, för att forslas till Löa. En god vän och avlägsen släkting

från Småland arbetade hos Elofi Morskoga, och med var sitt traktorsläp skulle vi köra hem timmer på lördagen.

Tidig start

För att hinna så mycket som möjligt åkte vi efter första lasset redan klockan fyra på lördagsmorgonen. Griplastaren väntade fortfarande på att bli uppfunnen och mig veterligen fanns inte heller någon fungerande wirekran för traktorsläp. Det gällde alltså att med muskelkraft rulla stockarna upp på släpet. Som tur var hade vi lagt vältorna högt i förhållande till basvägen.

Tröttnade inte

Henry, som min kompis hette, frågade hur länge vi skulle hålla på. Jag gjorde ett missstag och sa: "Tills du blir trött". Han tittade på mig med en blick som sa: "En smålänning kan mycket väl arbeta ihjäl sig, men trött – det blir han inte!"

Vi körde hem lass efter lass och någon tanke att gå på Löafesten hade vi inte. Det var ju timmer kvar i skogen och ingen av oss ville erkänna att vi började bli trötta. Kerstin Ardesjö, denna Löabygdens okrönte matdrottning, lade i ytterligare en matsäck åt

oss. I den var hela kostcirkeln representerad minst ett par gånger om.

Helt frivilligt

När folk strömmade hemåt efter festen på söndagsnatten fortsatte vi med timmerkörningen. Kalle och Erik tyckte nog att det var lite förargligt att vi jobbade när alla andra var på fest, men de flesta förstod nog att det var helt frivilligt.

Klockan sex på söndagsmorgonen, efter 26 timmars arbete och otaliga besök i matsäcken, slutade vi. Inte för att någon var trött inte, men för att allt timmer var hemforslat!

Slöaste friaren

Min dåvarande fästmo Aurora, vilken är samma person som min nuvarande fru, arbetade på lasarettet i Örebro och vi hade bestämt träff på söndagen. Jag cyklade till Rällså och tog tåget till Örebro, men det var troligen den, redan *före* sitt besök hos sin utvalda, slöaste friaren som någonsin lämnat Löabygden. Den högmässa vi planerat att besöka somnade jag ifrån. På måndag morgon, åter i Löa, värkte både rygg och armar. Men timret var på plats för Björk och Nissilää från Finland som skötte sågningen.

Tankar om ett jobb

Ett viktigt jobb måste utföras och alla var övertygade om att någon skulle göra det. Vemsomhelst kunde ha gjort det, men ingen gjorde det för att det var allas jobb.

Alla tyckte att vemsomhelst kunde göra det men ingen insåg att alla inte skulle göra det. Det hela slutade med att alla skyllde på någon när ingen gjorde vad vemsomhelst kunde har gjort.

Erik Ardesjös Minnesfond

Ännu finns en del pengar i Erik Ardesjös Minnesfond att dela ut. Löaungdomar kan få bidrag för att på något sätt förkovra sig i musik, sång, dans, fotografi, idrott med mera. "Kunskapsinhämtande inom kulturområdet, företrädesvis teater eller hembygdsvård" står det i stadgarna. Men fondens styrelse har med åren givit kulturområdet allt vidare gränser. Stipendier har delats ut för bland annat inköp av noter och musikinstrument, till fotokurser, dansutbildning, ridläger med mera. Ungdomar är välkomna att söka stipendier för egen del eller så kan föräldrar eller annan vuxen föreslå lämplig kandidat. Än finns det gott om tid att fundera. Ansökan om 2005 års stipendier, som delas ut i samband med Hembygdsföreningens årsmöte, ska vara inne senast 31 januari 2005. Skicka eller lämna ansökan till Hembygdsföreningens ordförande, Erik Wickman, Humlegården Löa, 714 94 KOPPARBERG.

Minigolf till sommaren

Löa Sportklubb har fått gamla minigolfbanor av Ölsjöföreningen. De har tidigare stått vid badplatsen vid Ölsjön. Banorna står nu i Torbjörn Elvenäs ladugård, där de med hjälp av glada, goda krafter rustas upp och förses med nya mattor och annat som kan behövas. Till sommaren ska de placeras ut i björkbacken vid rast- och parkeringsplatsen vid Löa bro.

EU-pengar för bostadsprojekt i Löa

Löa har beviljats ett ekonomiskt stöd på 198 600 kronor från svenska ESF-rådet. Pengar som ska användas för att undersöka vilka förutsättningar och möjligheter det finns att skapa en inflyttning till Löa, genom att bygga fler bostäder här.

ESF står för Europeiska socialfonden och stödet går till ett så kallat Växtkraft Mål 3-projekt. Det är alltså EU som via denna fond vill bidra till Löas växtkraft. Det är Löabygdens Hembygdsförening som står som mottagare av pengarna, men växtkraften är förstas tänkt att komma hela Löa till godo.

Projektansvarig är Torbjörn Elvenäs och enligt projektbeskrivningen är målet att

trygga skolans överlevnad och säkerställa den offentliga-, ideella- och kommersiella servicen i byn.

Funderingar kring detta projekt kom upp sedan det visat sig att prognosen för skolans elevunderlag är nedåtgående. Risken är att det om tre år blir så få barn i skolan att det kan bli svårt att upprätthålla kvaliteten. Samtidigt vet vi att många människor vill flytta till och bo i Löa. Problemet är att det är svårt att få tag i bostäder här.

Jobb behövs naturligtvis också, men i första hand är det ändå bostäder som kan locka människor, gärna då familjer med skolbarn, att flytta hit. Tanken är att bygga några villor, som i ett första skede kan hyras ut, för familjer som vill prova på att bo i Löa. Kanske

under tiden som de bygger något eget. Olika förslag till avstyckade tomter att bygga på har redan diskuterats med kommunen. Mindre hyresvillor kanske också kan locka äldre löabor, som vill bo kvar i byn, att sälja sin större fastighet till någon barnfamilj.

I första hand ska en ordentlig förundersökning av möjligheterna för detta genomföras. Och det är för denna förundersökning som ESF-pengarna nu beviljats. Förundersökningen ska pågå till och med oktober nästa år.

Varje år flyttar tiotusentals familjer från storstad till landsbygd. Som målgrupp för Löa-projektet utpekades fem av dessa familjer under en treårsperiod.

Vårkänslor och stolthet i glesbygd

Kanske är det inte riktigt rätt tid för ett vårtal så här års. Men Löa-Bladet har sällan brytt sig om vad som är riktigt rätt tid för vare sig det ena eller det andra. Nu var det ju så, att Löas egen norrman, Lars-Öivind Knutsen, höll talet vid Valborgsmässoelden i våras. Ett fint och tankeväckande tal, med många trevliga synpunkter om Löa och Löaborna.

Tyvärr var inte högtalaranläggningen den bästa, alla hörde nog inte. Hembygdsföreningens styrelse snappade därför snabbt åt sig Lars-Öivinds manus, för att publicera i Löa-Bladet. Fast allt får inte plats här. Vi kan bara hugga några stycken och hoppas att Lars-Öivind ursäktar.

TROTS GLESBYGDENS PROBLEM där ute går det ju faktiskt ganska bra här i Löa. Här tas så många fantastiskt initiativ! Och nu pratar några om att bygga hus för att öka inflyttningen. Har ni blivit tokiga? Hur kan det vara så här i dagens glesbygd? Är det ni Löabor bättre så att säga? Eller är det speciellt det att Löabor har större själv-

känsla och är mer stolta över hembyen? Ni är lite som hemma i Norge på 17 maj hela året om – patriotiska och därför lite extra kämpande? Jag tror det.

JAG LÄSTE EN ARTIKEL I TIDNINGEN att om man er stolt över arbetsplatsen och känner samhörighet med arbetskameraterna, så orkar man så mycket mer – man blir inte utbränd lika lätt.

Är det så att hela glesbygden i Sverige börjar bli utbränd för det fattas stolthet och känsla av tillhörighet?

På många håll är det nog så. Det finns inte så mycket att vara stolt över längre. Förr var man stolt över produktionen, traditionerna, sitt nätverk av kontakter och vänner, kanske en lokal speciell produkt. Men jag tror inte minst också av landskapet och naturen. När man kom hem från resa och såg den kända åskammen eller den stora tallen vid sjöen så började blodet brusa – precis som nu idag på Valborgsafton i Löa.

KONFLIKTEN MELLAN STADS- och landskultur har blivit en av tidens största demokratiska dilemma. Vem skall bestämma över landsbygden? De många stadsfolk eller de som bor där? Och detta har självklart inte bara med bristande patriotisme att göra, men snarare med att det behövs ständigt mera kapital. Det har med konsumtionsidealet.

rationaliseringsidealet, tillväxtsidealet och evig-ung-snygg-vellyckat-och-rik-idealet att göra. Mot denna eviga kampanjen är det snudd på omöjligt att behålla stoltheten.

DET ÄR MED DETTA I BAKHODET som jag tror att vi i glesbygden måste möta framtiden. Och jag tror att vi i glesbygden, och inte bara Löa, har ett ganska bra utgångsläge, eftersom vi är ganska goda på vårkänslor och på natur. Självklart kan vi inte leva på vårkänslor. Jag menar håller inte att vi skall gå tillbaka i tiden eller bli naturromantikere. Men vi skall ha vår omgivning och nära värden i bakhodet när vi letar efter nya möjligheter. Tänka på vad som egentlig betyder något. Mer en någon gång i världshistoren borde vi ha möjlighet här ute till att hitta den bästa av alla världar. I en global sammanhang är vi stenrika och vi lever i en överflod av natur och resurser som fattes i store delar av Europa och världen.

TACK FÖR ATT JAG FICK PRATA. Jag är mycket tacksam för att bo här i Löa och tycker det är en fantastisk bygd med mycket värme och toleranse. Jag tror faktiskt Löa kan bli ett viktigt och gott exempel för framtiden.

Höstens aktiviteter i Lööa

Den som känner behov av motion och rörelse har mycket att välja på i Lööa. Sportklubben erbjuder en mängd olika aktiviteter för alla åldrar. En del är i gång nu, mer blir det när snön och isen är på plats. Håll utkik efter information om vinteraktiviteterna på anslagstavlan vid affären.

Herrgymnastik, måndagar 19.30

Karl-Ola Larsson

Barngymnastik, tisdagar, kl 17-18. 2-7 år.

Ledare: Julia Ardesjö-Lie

Damgymnastik, tisdagar 19.15

Hopplös gymna med sköna stretchrörelser. Kajsa Rebeling

Volleyboll, flickor, onsdagar 18-19, damer 19. Söndagar 17. Åsa Gunnarsson, Maria Carlsson,

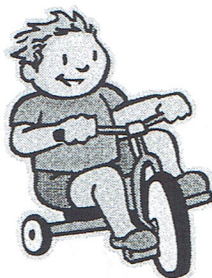
Bordtennis, torsdagar kl 19, Stefan Westman.

Innebandy kan också komma igång om någon vill bli ledare tillsammans med Anette Alexandre.

Lokal för ovanstående aktiviteter är Lööa Bygdegård.

Möjlighet till motion finns också i **styrketräningslokalen** vid plan, där allmänna muskelstärkande apparater dagligen står till förfogande för dem som löst årskort. Närmare inf. Daniel Gunnarsson, 300 85.

Och för de motorbundna motionärerna finns en **motocross och endurobana**, som är godkänd av Svemo och som lockar åkare från både när och fjärran. Måndagar och onsdagar kl 17-21 samt söndagar kl 14-20 är åkarna i gång. En knattebana finns också. Närmare inf. Klas Eriksson, 302 92.

LUM

träffas i bygdegården på måndagar mellan kl 9.30-11.30. Barnen leker och mammorna dricker kaffe, berättar Jessica Aronsson

Halloweenfest

Lööa Bygdegårdsförening kallar alla gästar och häxor, liemän och spöken av olika slag till en riktigt rysligt skrämmande fest på Bygdegården 6 november. Måhända stiger självaste Gustav II Adolf upp ur dimmorna och deltar i dansen och tacobuffén.

Löas Ungdomshus

Varannan fredag (= ojämma veckor) förvandlas bygdegården till ungdomshus.

– Där finns pingis och tv och spel av olika slag, men mest är det för att ungdomarna kunna träffas och umgås och ha kul tillsammans. Det behövs inte så många vuxenledda aktiviteter har vi kommit på, säger Lillemor Ardesjö.

Men några vuxna finns alltid på plats och får svara för eventuell förtäring eller program på ungdomshuskvällarna. Kl 18-20, tredje och fjärde klass. kl 18.22, femte och uppåt.

Dricka och godis till självkostnadspris.

RAMSBERGS församling

LINDES & RAMSBERGS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

Det händer saker i Ramsbergs församling i Lööa. Sedan några år tillbaka har Lööa friskola erbjudits olika visningar och aktiviteter i Ramsbergs kyrka. Och även för äldre församlingsbor ordnar kyrkan olika aktiviteter i Lööa

Julspel

Nu vid jultid är skolan tillsammans med Ramshyttans skola inbjuden till Julspel i Ramsbergs kyrka måndagen den 20 december kl. 9:30.

Alla ni som inte går i skolan är välkomna att uppleva Julspelet söndagen den 19 december kl. 10:00.

Miniorer

Från början av år 2004 har vi haft en Minior-grupp i Lööa bygdegård, för barn i åldrarna 5-9 år. De äldre barnen och ungdomarna har "bussats" dem till Allaktivitetshuset i Ramsbergs församlingsgård. Detta har blivit mycket uppskattat. Över 45 barn och ungdomar deltar.

Alpha-kurs

I höst startade en Alpha-kurs i Ljungbergs kafé. Alpha är en kurs som utgår från kristen tro för att samtala tillsammans om "livsfrågorna". Vi äter något gott, lyssnar på ett föredrag och sedan samtalar i en liten grupp. Man behöver inte vara religiös för att gå en Alpha-kurs. Den är öppen för alla. I samtalen kan man ta upp sådant som man själv är intresserad av att få samtala om. Det kan vara allt från att

vilja "göra upp" med Kyrkan till att samtala om "andliga upplevelser". Vi har nu kört Alpha-kursen i Ramsbergs församling i över fyra år. Och mångas erfarenheter är den att det har varit betydelsefullt att få prata om tro även om man inte själv sett sig som troende. Mest av allt så har gemenskapen med många andra, som man kanske aldrig skulle ha träffat annars, betytt oerhört mycket. Kursen pågår 10 kvällar plus en helg. Så håll utkik efter nästa kurs. Det skulle vara roligt att samtala med dig!

Martin Wikman

Distriktspräst Ramsbergs församling, tel: 0581-6603 10

PS. Titta även efter vårt gemensamma församlingsblad "LivsLuft" som kommer i din brevlåda inom kort. DS.

Vad tycker du om Ljungbergs?

Lämna dina synpunkter och hjälp till att göra bygdens affär sådan du vill ha den!
Du får gärna svara anonymt, men för att vi i enkätkommittén ska kunna göra någon användbar sammanställning av svaren, behöver vi några personliga uppgifter om de svarande.

Riv loss det här bladet, fyll i svaren på frågorna.
Vik ihop och stoppa bladet i bifogade kuvert, så att bredvidstående adress syns i kuverets fönster.
Lämna i lådan vid Ljungbergs affär eller Vasselhyttans bygdegård. Eller, vänligen, sätt på ett frimärke och skicka per post senast 15 november.

Löabygdens Hembygdsförening
c/o Tor Åhman
Västra Löa 8275
714 94 KOPPARBERG

Bostad

Jag är fastboende fritidsboende
i Östra Löa Västra Löa Rällså Vasselhyttan annan plats

Hushållets storlek

Mitt hushåll består av vuxen(na) och barn

Hur ofta handlar du hos Ljungbergs?

I stor sett regelbundet kompletteringshandlar ibland mycket sällan aldrig

Annat

Du som handlar mycket sällan eller aldrig hos Ljungbergs. Varför är det så?

Affären ligger inte bra till för mig	☐	Jag gillar inte servicen i affären	☐
Öppettiderna passar inte mig	☐	Jag gillar inte bemötandet jag får	☐
Priserna är för höga	☐	Det jag vill ha är ofta slut	☐
Affären har för dåligt utbud av varor	☐	Jag saknar information om extrapriser och kampanjer	☐
Varorna har dålig kvalitet	☐		

Annananledning

Du som handlar regelbundet eller ibland, vad tycker du skulle kunna bli bättre i affären?

Öppettiderna	☐	Servicen	☐
Prisnivån	☐	Bemötandet	☐
Utbudet av varor	☐	Tillgång på basvaror	☐
Kvaliteten på varorna	☐	Information och marknadsföring	☐

Annat

Tycker du att en livsmedelsaffär i hembygden är

mycket viktigt ganska viktigt inte viktigt alls

Skulle du kunna tänka dig att handla/handla mer hos Ljungbergs bara för att hjälpa affären att överleva?

Ja Nej

Tycker du att kravodlat och ekologiska produkter är

mycket viktigt ganska viktigt inte viktigt alls

Vilken typ av varor lockar dig mest, när du kan få dem till extrapris någonstans?

Färskt kött	☐	Socker	☐
Blöjor	☐	Dricka	☐
Barnmat	☐	Tvätt/diskmedel	☐
Kaffe	☐	Godis	☐
Katt/hundmat	☐		

Annat

Öppettider. Att hålla öppet varje dag till kl 20 är knappast realistiskt för en liten butik som Ljungbergs.

Vilka öppettider tycker du att affären ska satsa på?

Vardagar 9-18 och lördagar 9-13

Längre öppet på lördagar

Söndagsöppet

Öppna senare på morgonen och istället ha öppet något längre på kvällen

Kvällsöppet en dag i veckan

Annat förslag.....

Om du kunde lämna in en köplista i affären och hämta en färdig kasse på kvällen. Skulle du utnyttja det då? Ja Nej

Är det ett bra alternativ till kvällsöppet? Ja Nej

Vilken annan typ av samhällsservice tycker du det är viktigt att ha nära till?

Post/paketinlämning

Apotek/apoteksombud

Systembolag/ombud

Annat

Övriga synpunkter?

.....

.....

.....

.....